

бути віднесені як умови трудового договору, так і положення, що містять інформацію про сторону роботодавця. Виходячи з цього, необхідно й законодавчо визначати поняття переведення та переміщення працівника.

Укладення трудового договору та прийняття працівника на роботу не є тотожними поняттями та не збігаються за часом, адже процес укладання трудового договору закінчується саме фактом укладання трудового договору (в усній чи письмовій формі), тобто досягненням згоди його сторін щодо всіх обов'язкових (істотних) та необов'язкових умов договору. При цьому, на нашу думку, хибним є положення КЗпП України щодо того, що наказом про зарахування на роботу може оформлюватись трудовий договір, адже, як правило, такий наказ ніяким чином не відображає всіх домовленостей між сторонами щодо умов трудового договору, прав та обов'язків сторін та відповідальності за їх порушення або невиконання. Не можна говорити й про те, що з часу видання наказу трудовий договір є укладеним, якщо сторонами не досягнуто згоди щодо умов праці та взаємних прав та обов'язків, підстав настання відповідальності та інших умов.

Трудовий договір, укладений у письмовій формі, повинен складатися у 2-х примірниках і підписуватися обома сторонами та містити повне викладення змісту всіх умов договору, права та обов'язки сторін, підстави.

Бірюков П.В.

заступник начальника кафедри
ТБВ та СП
ННПФПМГБВВ НАВС

СУЧАСНІ МЕТОДИ ТА ФОРМИ ЗБРОЙНОЇ БОРОТЬБИ З НЕЗАКОННИМИ ВІЙСЬКОВИМИ ФОРМУВАННЯМИ

Характерною рисою збройної боротьби незаконних озброєних формувань є уникнення ними відкритого бою з регулярними військами, здійснення раптових «вилазок» та завчасних «засідок», застосування нестандартних специфічних способів бойових дій. Контртерористичні заходи в майбутній антипартизанській війні відіграватимуть пріоритетне значення, тому не випадково провідні країни світу, в тому числі США, приділяють підвищену увагу силам спеціального призначення в системі підготовки збройних сил та застосуванню сучасних інформаційних технологій, зокрема: елементам мережецентричної війни.

Модель мережецентричної (мережево-центричної) війни являє собою систему, що складається з трьох решіток-підсистем: сенсорної, інформаційної та бойової. Основу цієї системи складає інформаційна решітка, на яку накладаються взаємно пересічні: сенсорна і бойова решітки. Елементами сенсорної системи є сенсори (засоби розвідки), а елементами бойової решітки – засоби враження. Ці дві групи елементів об'єднуються засобами органами управління та командування.

Головна перевага застосування мережевих технологій під час ведення збройної боротьби полягає у високій маневреності підрозділів, які здатні оперативно вирішувати службово-бойові завдання на підставі безперервного отримання розвідувальної інформації, не враховуючи тилове забезпечення, та ефективно використовувати всі бойові можливості. Враховуючи вищевказане, в провідних країнах світу розпочато оптимізацію та структурну перебудову збройних сил. Зміст цих перетворень полягає в трансформації різноцільових сил та засобів збройної боротьби в об'єднані збройні сили – більш гнучкі та мобільні військові формування із сучасними системами зв'язку та автоматизованими інформаційно-управлінськими системами, вдосконаленими засобами розвідки та високоточною зброєю. Такі об'єднані збройні сили здатні у стислі терміни при мінімальних затратах досягти намічених військово-політичних цілей під час військової операції.

Поєднання можливостей сучасних комунікаційно-навігаційних систем управління з новітньою високоточною зброєю роблять такі військові операції вивіреними та ефективними. Комплексне застосування сухопутних, повітряних та космічних систем і засобів розвідки, управління та навігації підвищує бойові можливості створених об'єднаних угруповань військ (сил) при виконанні оперативних завдань. Це надає змогу перейти від планування масштабних загальновійськових операцій до нанесення вибіркових ракетних ударів високоточною зброєю по позиціях противника, які будуть здійснюватися завдяки використанню топогеодезичних та навігаційних засобів розвідки. Космічні засоби розвідки стають системоутворюючими чинниками здійснення військової операції та основним постачальником розвідувальної інформації для командирів усіх рівнів, починаючи від тактичної ланки. Тому провідні країни світу, в тому числі США, постійно розширюють існуючу повітряно-космічну інфраструктуру, включаючи супутникові апарати багатоцільового призначення.

Досвід останніх локальних війн та збройних конфліктів яскраво доводить ефективність використання об'єднаних оперативних угруповань на базі коаліційних збройних сил з єдиним командуванням. Тому для збройних сил та всіх військових формувань України головним є забезпечення міжвидового напрямку підготовки військ (сил), розробка, розвиток та удосконалення розвідувально-ударних систем, сучасних систем управління, новітніх видів високоточної зброї, озброєння та військової техніки на основі інформаційних технологій, нанотехнологій.

Нові виклики і загрози, які останнім часом з'явилися в світі, поставили на порядок денний необхідність, поряд із традиційним призначенням збройних сил для стримування і відбиття агресії, вирішувати завдання щодо:

- запобігання виникненню збройних конфліктів та їх нейтралізації;
- ведення боротьби з незаконними збройними формуваннями;
- проведення миротворчих та інших операцій.

Визначальну роль у стабілізації обстановки відіграють силові відомства та структури сил охорони правопорядку. Боротьба з диверсійно-розвідувальними силами, іншими озброєними формуваннями противника та

антидержавними незаконно утвореними озброєними формуваннями, захист населення від наслідків воєнних дій, аварій (руйнувань) є одними з пріоритетних завдань зазначених структур.

Враховуючи характер зародження останніх у світі внутрішніх збройних конфліктів та розмах діяльності неконституційних, іррегулярних озброєних формувань у цих конфліктах, доцільно об'єднати зусилля з метою ефективної протидії викликам тероризму. В особливий період для вирішення нагальних завдань територіальної оборони необхідно об'єднати ресурси збройних сил України з силовими відомствами та структурами сил охорони правопорядку. Комплексне застосування з'єднань та частин збройних сил України, силових відомств та структур сил охорони правопорядку в об'єднане угруповання військ (сил) з підпорядкуванням єдиному командному центру кардинально підвищує можливості при виконанні оперативних завдань виявлення та знищення диверсійно-розвідувальних загонів противника, незаконних озброєних формувань.

У майбутніх воєнних конфліктах запровадження комплексу заходів інформаційної боротьби до початку бойових дій, під час військової операції та після її завершення, є гарантією досягнення поставлених цілей. З'явилися нові форми її ведення: інформаційна операція, спеціальна інформаційна операція. Стало зрозумілим, що отримати перемогу в майбутній військовій операції можливо без введення сил (військ) на територію противника. Під час ведення інформаційних і психологічних операцій має бути відпрацьована взаємодія всіх силових структур та відомств, які беруть участь в їх проведенні. Досвід проведення таких операцій необхідно застосовувати під час ведення збройної боротьби з незаконними озброєними формуваннями.

Ващук Д.С.

курсант 3 курсу ФПФПВВ
ННІПФМГБВВ НАВС

ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ РЕАКТИВНИХ ПРОТИПХОТНИХ ВОГНЕМЕТІВ

Характер бойових дій в локальних збройних конфліктах останніх років істотно змінився. Як правило, вони відбуваються без чітко позначених ліній фронту, за відсутності безпосереднього зіткнення частин і навіть підрозділів один з одним, при високому ступені їх тактичної і вогневої самостійності.

Ведення бойових дій в місті характеризується винятковою складністю і напруженістю. Вони ведуться на близьких дистанціях, в тісному зіткненні з противником, одночасно на декількох рівнях. У цих умовах для вогневої підтримки підрозділів особливої ролі набуває зброя, яка переноситься особовим складом. Ніякі альтернативні засоби поразки в найближчому майбутньому по ефективності використання, ваговому навантаженню на військовослужбовців, маневреності, економічності виробництва не здатні